

Հետազոտական աշխատանք

<p>Կազմակերպության տվյալներ</p> <ul style="list-style-type: none"> • Անվանում, հասցե • Տնօրեն • Էլ. հասցե • Հեռախոս 	<p>«Մասնակցային գաբոց» կրթական հիմնադրամ Վահրամ Սողոմոնյան masnakcayindproc@gmail.com +37493581908</p>
<p>Հետազոտության թեմա/վերնագիր</p> <ul style="list-style-type: none"> • Հետազոտության թեմա 	<p>Հեֆիաթաթերապիա</p>
<p>Ուսուցչի տվյալներ</p> <ul style="list-style-type: none"> • Անուն, ազգանուն, հայրանուն • Մասնագիտություն • Հեռախոս • Էլ. հասցե • Դասավանդվող առարկաներ • Դասարաններ 	<ul style="list-style-type: none"> • Անահիտ Պողոսյան Շավարժի • Դասվար • +37493577163 • apogosyan233@gmail.com • Մայրենի Մաթեմատիկա Կերպարվեստ Ֆիզիկուլտուրա Երաժշտություն Տեխնոլոգիա 3-րդ

Ուսումնական հաստատության տվյալներ

- Անվանումը, հասցե
- Հեռախոս
- Էլ. հասցե (տնօրենության)
- Web կայքի հասցե

- Վանաձորի Գևորգ Զառուբի անվ. N24 միջնակարգ դպրոց
- +37448396
- vanadzor24@schools.am

Բովանդակություն

Ներածություն - 3	3
Հիմնական բովանդակություն -5	4
Եզրակացություններ, առաջարկություններ - 15	5
Օգտագործված գրականության ցանկ -17	6
Հավելվածներ - 18	7

Ներածություն

<p>Նպատակը եւ հետազոտական հարցը</p>	<p>Հեփիաթաթերապիան օգտագործելով՝ նկարագրել և փորձել շտկել վարքային որոշակի շեղումներ դպրոցական տարիքի երեխաների մոտ: Արդյո՞ք հեփիաթաթերապիայի միջոցով կարելի է իրականացնել վարքային շտկումներ տարրական դասարաններում:</p>
<p>Ո՞ր առանցքային կոմպետենցիային/կարողունակությանն է ուղղված նպատակի ուսումնասիրությունը</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Սովորել սովորելու ● Լեզվական ● Ինֆորմացիոն շտկողական
<p>Ջետազոտության թիրախային խումբը և շրջանակը /քանակ, սեռային բաշխում/</p>	<p>Սովորողներ - 27 Աղջիկ - 11 Տղա - 16</p>
<p>Օգտագործված հետազոտական մեթոդները, գործիքները (օրինակ՝ քանական հետազոտություն՝ հարցաթերթիկի միջոցով, որակական հետազոտություն՝ խորին հարցազրույցի միջոցով եւ այլն)</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Քառաբաժան ● Հարցաթերթ ● Դիտում ● Մտազրույց

Հետազոտության իրականացման ժամանակահատվածը	11.09- 18.09

Հիմնական բովանդակություն

Գրականության ակնարկ

- Մեջբերումներ արդեն արված հետազոտություններից,
- Մեջբերումներ գրականությունից, տեղեկության վստահելի աղբյուրներից:

Հեփիաթները ժողովրդական բանահյուսության ամենահին ու ամենատարածված ստեղծագործություններից են:

Դրանք ծագել են մարդկության մանկության շրջանում: Տարբական դասարանների «Մայրենի»-ի դասագրքերում տեղ գտած հեփիաթների հիմքը նույնպես մարդկային կյանքն է՝ իր բարդ ու բազմապիսի փոփոխաբերություններով:

Տարբական դասարանների մայրենի լեզվի ընթերցարաններում զետեղված են հեփիաթներ ընկերասիրության, հավատարմության, աշխատանքի ու աշխատասիրության, ազատության, խորամանկության վերաբերյալ:

Երեխաները պետք է իմանան, որ ժողովրդական հեփիաթների լավագույն մշակումներ են կատարել Ղազարոս Աղայանը, Թումանյանը, Ստեփան Զորյանը, Մկրտիչ Կորյունը և ուրիշներ:

Հեփիաթը ծագել է մարդ արարածի բառ ու բանի, նրա աշխարհայացքի, մտքի ու երևակայության, ձգտումների ու երազանքների ձևավորման պահից:

Այն ժողովուրդը, որը հեփիաթ է ստեղծում՝ անմահ է: Դրանք շարունակ տատիկները հեփիաթների միջոցով փոփոխվել են ներարկել են սեր բնության, մարդու, հայրենիքի, կենդանիների, թռչունների նկատմամբ, որտեղ էլ արտացոլվել են մարդկանց առօրյան, կենցաղն ու աշխատանքը:

Հեփիաթները դրվատում են բարին ու խորագանում չարը:

Դրանք ընդգծում են լույսի ու գիտության կարևորությունը, որևէ արհեստի տիրապետելու անհրաժեշտությունը, փառաբանում են խաղաղ ու ստեղծագործ աշխատանքը, գովաբանում մարդկային նկարագրի լավագույն ու ընդօրինակելի գծերը:

Հեփիաթները լինում են տարատեսակ՝ իրապատում, հրաշապատում, կենդանական: Հեփիաթները հիմնականում լինում են արձակ, պատահում են նաև չափածո: Հեփիաթում հերոսները և դեպքերը պատկերված

են չափազանցված, այլաբանորեն կամ հրաշապատման ձևերով: Հեփիաթներում հաճախ հանդիպում են կախարդանք կամ մոգություն: Դրանցում լինում են այնպիսի կերպարներ, ինչպիսին են՝ թզուկները, էլֆերը, փերիները, հսկաները կամ վիուկները: Հեփիաթների բնորոշ են ժողովրդական պատկերավոր արտահայտությունները, չափազանցությունները, իմաստալից խոսքերը: Հաճախ էլ իրար են խառնված իրական ու երևակայականը:

Հեփիաթի մեծ մասը սկսվում է՝ «Լինում է, չի լինում», «Կար չկար», «Ժուկով ժամանակով», «Ժամանակով», «Չգիտեմ, որ երկրում, որ թագավորության մեջ» արտահայտություններով:

Իսկ ավարտվում են՝ «Երկնից երեք խնձոր ընկավ», «Նրանք հասան իրենց մուրազին, դուք էլ հասե՛ք ձեր մուրազին» վերջաբանով:

Հեփիաթների հեղինակը ժողովուրդն է: Գրողները մշակել են ժողովրդական հեփիաթները: Ոմանք էլ ինֆուրույն հեփիաթներ են գրում:

Հեփիաթները բաժանվում են երեք մեծ խմբի՝ հրաշապատում կամ կախարդական, կենդանական և իրապատում: Հրաշապատում հեփիաթներում պատկերվում են բարի ուժերը մարմնավորող հերոսների պայքարը չար ուժերի դեմ: Չար ուժեր են դևերը, կախարդները, վիուկները, վիշապները: Դեպքերը տեղի են ունենում ստորգետնյա թագավորությունում, այլ աշխարհներում, անհավատալի դառնում է իրական: Հեփիաթի հերոսին օգնում են ձին, թռչունը, բարի պառավը, իմաստուն ծերունին:

Բոլոր հեփիաթների մեջ չարի ու բարու պայքար կա և այդ պայքարը միշտ ավարտվում է բարի ուժերի հաղթանակով: Հեփիաթաթերապիան արտթերապիայի ուղղություններից մեկն է, որն աշխատում է ենթագիտակցական մակարդակում գտնվող խորհրդանիշների միջոցով: Այսինքն՝ հեփիաթի հերոսները, կենդանիները, ծառերը և բնության այլ երևույթներ հանդիսանում են խորհրդանիշներ, որոնց հետ անձն անցնում է հանապարհ՝ վերջիններիս իրեն նմանեցնելով կամ

նմանակելով: Այս դեպքում անձն ավելի հեշտությամբ է կարողանում խոսել, արտահայտվել, ավելի հեշտ է կարողանում կառուցել մտքեր, կարծիքներ, ծրագրավորել գործողություններ, քանի որ այն կատարում է հեֆիաթի հերոսների անունից:

Թերապևտիկ հեֆիաթները սովորաբար ունենում են հատուկ կառուցվածք՝ սկիզբ, որի ընթացքում որոշվում է հեֆիաթի ընդհանուր բնույթը , գազաթնակետ, որի ընթացքում տեղի են ունենում հիմնական խնդիրների հետ բախումները , և ավարտ, որը պարտադիր պետք է դրական լինի :

Հեֆիաթաթերապիան միայն հեֆիաթի ընթացանությունը չէ, այլ նաև հեֆիաթի ստեղծագործումը, փոփոխումը, շարունակումը, բեմադրումը և այլն: Երեխայի խնդրից կախված՝ կիրառում են տարբեր տեսակներ:

Եթե երեխան հաշմանդամություն ունի, այս դեպքում հեֆիաթաթերապիան որոշակի առանձնահատուկ փոփոխություն չի կրում: Միայն մտավոր խնդիրների դեպքում աշխատում են ընտրելով ավելի պարզ հեֆիաթներ:

Հեֆիաթաթերապիան խորհուրդ չի սրվում կիրառել միայն այն դեպքում, երբ կա իրականության հետ կապի կորստի խնդիր: Օրինակ՝ շիզոֆրենիայի դեպքում այն կարող է ավելի սրել այդ իրավիճակը:

Այսպիսով, եթե, երեխան ունի օրինակ՝ վախի խնդիր, գիշերը չի կարողանում քնել, քանի որ վախենում է, որ սենյակում կարող է լինել որևէ կենդանի, օրինակ՝ ոզնի, որը կարող է ծակել իրեն, ապա այդ դեպքում ծնողը կարող է առաջարկել մի հեֆիաթ, որը կօգնի հաղթահարելու այդ վախը:

Օրինակ՝ եթե երեխայի սիրած կենդանին արջուկն է , առաջարկում են մի իրավիճակ, որտեղ գլխավոր հերոսը արջուկն է, այսինքն իրավիճակը առավելագույնս մոտեցնում են իրականությանը: Եթե երեխան մեծ եղբայր ունի, ապա արջուկը նույնպես պետք է ունենա մեծ եղբայր, հայր ու մայր, այն կարևոր անձինք , որոնք առկա են երեխայի կյանքում: Կարող են այնպես ձևակերպել, որ արջուկն ընկերանա ոզնու հետ, որ ոզնին

ևս կարող է վախենալ և այդքան էլ չի տարբերվում արջուկից:

Նրանք կարող են գիշերով միասին որոշակի ճանապարհ անցնել, խաղալ, նայել լուսնին, աստղերին, դիմավորել արևածագը: Այսինքն՝ երեխան ընկերանալով իր վախի հետ, փորձում է այն հաղթահարել:

Սակայն դրական կողմերը նշելով հանդերձ՝ չպետք է մոռանալ բացասականի մասին, որ ոգնին կարող է ծակել , պահպանում ենք ամբողջականության սկզբունքը:

Սա անհրաժեշտ է, որպեսզի երբ երեխան իրականում շփվի ոգնու հետ, այն կարող է իրականում երեխային վնասել կամ հարցնել, թե ինչու՞ էին իրեն ստել:

Հեփիաթների միջոցով հնարավոր է հասկանալ երեխայի դիրքորոշումը տարբեր հարցերի շուրջ, նրա արժեքահավասարը, վախերը, անհանգստությունները, դրդապատճառները և այլն: Կարող են երեխային ուղղորդել, բացատրել, թե ինչու կարող են լինել այս կամ այն դեպքում: Այս ուղղությունը կիրառելի է թե՛ երեխաների, թե՛ մեծահասակների համար:

Հեփիաթաթերապիան օգնում է հոգեբանին հանելի շփում հաստատել այցելուի հետ, հաղթահարել նրա հոգեբանական դիմադրությունը և աշխատել նրա այնպիսի խնդիրների հետ, որոնք նա այս կամ այն պատճառով դեռ պատրաստ չէ քննարկել:

Հեփիաթաթերապիան այցելուին հնարավորություն է տալիս հասկանալ և ընդունել սեփական անձն ու շրջապատող աշխարհն այնպես, ինչպիսին կա, բարձրացնել ինքնագնահատականը և փոխվել ցանկալի ուղղությամբ:

Ծնողները հավանաբար գիտեն՝ ինչ հեփիաթներ են դուր գալիս իրենց երեխաներին: Դա նշանակում է, որ նա ենթադիտակցաբար արդեն ընտրել է հեփիաթի իր սիրելի հերոսին և փորձում է նմանակել նրան: Փորձեք հեփիաթ հորինել Ձեր երեխայի հետ միասին, և Դուք

կբացահայտեք նրա գաղտնի մտքերն ու ցանկությունները:

Կյանքը հեփիաթ է, հեփիաթը կյանքն է: Այն պետք է արտացոլի իրական կյանքը և երեխայի հուզական

աշխարհի վրա ճիշտ ներգործի, նշան պատրաստելով կյանքի դժվարություններին:

Հովհաննես Թումանյանն ասել է. « Հեփիաթներում անդունդներ են՝ խորը, անծայր, անվերջ: Հեփիաթները հարուստ և շեղ աշխարհ են: Հեփիաթը ամենաբարձր ստեղծագործություններն են, նույնիսկ հանճարները հեփիաթներ չեն կարողանում ստեղծել, բայց ձգտում են հեփիաթի»:

Հեփիաթի միջոցով հետաքրքրություն առաջացնել երեխաների շրջանում դժվար է: Շատ երեխաներ հեփիաթ չեն սիրում, պետք է այնպես անել, որ երեխան մտնի դրա մեջ, ինքն էլ մասնակցություն ունենա, վերարտադրի իր ձևով, բեմականացնի, որ իր համար հետաքրքիր լինի: Հեփիաթը կարդալուց հետո պետք է երեխաներին թույլ տա, որ իրենք բնարկեն, վերլուծեն և ինչու ոչ՝ բանավիճեն հերոսների լավ ու վատ լինելու շուրջ: Կան երեխաներ, ովքեր լուռ լսում են հեփիաթը, ովքեր հարցեր են տալիս ու ակնկալում մեծից պարզ ու հասկանալի բացատրություն:

Ընտելյնն ասել է. « Եթե ուզում եմ, որ ձեր երեխան խելացի լինի, հեփիաթներ կարդացե՛ք նրանց համար»:

Վերջին ժամանակներում հոգեբանները հանաթ են կիրառում թերապևտիկ հեփիաթները, որոնք հիշեցնում են հայտնի հեղինակների հեփիաթները:

Պետք է երեխաներից չխլենք հեփիաթները, քանի դա նրանց պատկերացումների դրախտն է ու չպետք է աղավաղենք:

Ժամանակակից երեխային բավարար չէ պարզապես հեփիաթ կարդալ, գրուցել բովանդակության և նրա հերոսների մասին, այլև անհրաժեշտ է նրան սովորեցնել բացահայտել հեփիաթում թափնված իմաստները և կյանքի դասերը: Լսելով այդ ամենը՝ երեխան աստիճանաբար գիտելիքներ կկուտակի այս աշխարհի վերաբերյալ, ձեռք կբերի կարևորագույն բարոյական արժեքներ:

Հատկանշական է, որ այն երեխաները, որոնց համար հեփիաթ են կարդում, ոչ միայն ավելի արագ են սկսում խոսել, այլև կազմում են նախադասություններ սահուն, գրական լեզվով: Եվ վերջապես հեփիաթների միջոցով

	<p>զարգանում է սովորողների մոտ երևույթները նիշտ ընկալելու և իրենց վերաբերմունքն արտահայտելու կարողություն, խոսքն օգտագործել որպես մտածողության ակտիվացման միջոց, ձևավորվում է երեխայի աշխարհայացքը, հասակը, մտքի չափանիշները:</p>
<p>Չետագոտության ընթացքը</p>	<p>Կրտսեր դպրոցականի մոտ շատ կարևոր դեր է կատարում հեֆիաթը: Ժամանակակից կրթական համակարգի նպատակներից մեկն է՝ երեխային տալ այնպիսի կրթություն, որը նրան հնարավորություն կտա ոչ միայն լսել, այլ ձեռք բերել ինֆորմայն մտածելու և գործելու կարողություններ և հմտություններ, անկախանդ արտահայտվելու հնարավորություն կընձեռնի և այդ կարողությունը, և հմտությունը կկիրառի կյանքում: Կրտսեր դպրոցականները ուզում են հավատալ «կախարդական գավազանի» գոյությանը, թոչնո՞ղ ձիերի, ցախավելի, գորգի հզորությանը: Նրանք հիանում են հեֆիաթի բարի հերոսների հաղթանակով, հնարամտությամբ և ձգտում նմանվել նրանց՝ լինել բարի, կամեցող, ապրամակցող, արդար ու ազնիվ: Սա է հեֆիաթի ուժը: Ուսուցիչն իր աշխատանքի մեջ պիտի լինի վստահ՝ հասա՞վ արդյո՞ք իր նպատակին, փայլեցին երեխաների աչքերը, հարստացավ նրանց հոգեկան աշխարհը:</p> <p>Հեֆիաթը կարելի է բեմադրել, սակայն դրանից առաջ պետք է կատարել վերլուծություն, ֆննարկել: Ուսուցչի վառ ու տպավորիչ խոսքը կնպաստի երեխաների լեզվի ու ունի հմայքը:</p> <p>Օգտակար է նաև հեֆիաթի շարունակությունը հյուսելը, որը նպաստում է ոչ միայն խոսքի զարգացմանը, այլև երևակայություն թռիչքին:</p> <p>Մենք ընտրեցինք «Հեֆիաթ արևի մասին» հեֆիաթը:</p> <p>Ի՞նչու ընտրեցիք հատկապես այս հեֆիաթը:</p> <p>Կա՞ն անձանոթ բառեր, բառակապակցություններ այս հեֆիաթում:</p>

Միասին սահմանում ենք այն ժամանակահատված, որն անհրաժեշտ է առաջիկայումս հեֆիաթն ընթերցելու համար:

Առաջիկայումս անհրաժեշտ է իմանալ ընթերցանությանը հատկացվող ժամանակը, որպեսզի ըստ այդմ կարողանան պլանները կազմել: Ընթերցման ժամանակ ուժադրություն դարձնել մանրամասների վրա: Առաջիկայումս իր առջև որոշակի նպատակ կամ խնդիր է դնում նախքան կարդալը, ապա նա ընթերցման ժամանակ վերահսկում է իր սեփական ընկալումը: Երբ գիտակցում է, որ իրադարձությունների իմաստը լավ չհասկացավ կամ կորցրեց հեֆիաթի «թելը», ձեռնարկում է հեֆիաթի ֆայլեր՝ վերընթերցում, բառի իմաստը փնտրում է բառարանում:

Այս բոլորից հետո նրանց ուղղվեց հետևյալ հարցերը

- Ինչը՞ ձեզ դուր եկավ այս հեֆիաթում:
- Ինչը՞ դուր չեկավ:
- Ինչպե՞ս էր հեֆիաթը սկսվում:
- Ինչպե՞ս ավարտվեց:
- Արդյա՞հ ընդունելի ավարտ էր:
- Ի՞նչն էր կարևոր:
- Հեֆիաթն ընթերցելուց հետո ի՞նչ մտքեր են ծագել:
- Ի՞նչն էր կարևոր:
- Եթե դուք լինեիք Արեգը, ի՞նչ կերպ կանեիք:
- Արևներից ո՞վ ավելի շատ ձեզ դուր եկավ:
- Ի՞նչ հասկացաք այս հեֆիաթից:

Այնուհետև այս հինգ առաջիկայումս անհրաժեշտ է հետևյալ հարցերը .

- Ո՞վ է ասում:
- Ի՞նչ է ասում:
- Ու՞մ է ասում:
- Ինչու՞ է ասում:
- Ինչպե՞ս է ասում:

Այնուհետև երեխաներին արվեց հեֆիաթի յուրաքանչյուր դրվագին համապատասխանող առանձին

նախադասություններ, որոնք պետք է դասավորեն ճիշտ և տրամաբանական հերթականությամբ: Առաջարկվեց կազմել հեֆիաթի կառուցվածքի բուրգ հետևյալ ձևով .

1. Հեֆիաթի հեղնակը:
2. Գործող անձը:
3. Ո՞րտեղ է գտնվում:
4. Առաջին դրվագը:
5. Երկրորդ դրվագը:
6. Երրորդ դրվագը:
7. Հանգույցի լուծումը:

Այնուհետև լրացրին ֆառաբաժան մերոյը .

Տեսա կավ ու վատ արարքներ, կամակոր կերպար, գոջում սխալների համար, ուղղում	Լսեցի Բարի խոսքեր մայր և հայր արևներից, խրատներ
Զգացի Ամոք փոփրիկ Արեգի փոխարեն, որ կամակոր լինելու պատճառով շատ մարդիկ են տուժում	Եզրակացրի Հեֆիաթները լավն են, պետք է օրինակ վերցնել լավից և դառնալ օրինակելի:

Երեխաներն առանձնացրին շատ վատ բնավորության գծերը՝ խորամանկությունը, չարությունը, շողոմոքությունը, ծուլությունը, կամակորությունը, անփառափառությունը: Եվ խոստացան, որ գերծ կմնան այս հատկություններից: Նրանք հասկացան, որ կան շատ լավ հատկություններ մարդկային բնավորության մեջ՝ ազնվությունը, բարությունը, անկեղծությունը, աշխատասիրությունը, հյուրասիրությունը, սխալը շտկելը:

Եզրակացութիւններ, առաջարկութիւններ

**Վերհանված
արդյունքներ,
Եզրակացութիւններ,
պատասխան
հետազոտական հարցին**

«Հեփիաթ արևի մասին» հեփիաթը ուսումնասիրելուց հետո երեխաները հասկացան, որ առանց արևի կյանք չի լինի: Մեր երկիր մուրազի վրա Փոքրիկ Արեգի կամակորոշյան պատճառով երկրագնդի վրայից անհետացան բոլոր ծառերը, ծաղիկները, մրգերը, բանջարեղենը, մարդիկ մնացին ֆաղցած, մրսեցին առանց արևի ջերմության, մրնում խարխափեցին առանց լույսի, կյանքը կանգ առավ: Հասկացան, որ ծնողներին, մեծերին, ուսուցչին չլսելը, կամակոր արարքները չարիք է բոլորի համար: Հասկացան, որ Արեգը գոջաց իր սխալի համար և ուղղվեց: Նրանք խոստացան, որ չեն կրկնի Արեգի սխալը:

Այս հեփիաթի ընթերցման, ուսուցման ընթացքում ապահովվեցի ստեղծագործական փոխհամագործակցության մթնոլորտ:

Խմբի բոլոր անդամների միջև ապահովվեց հանդուրժողական հաղորդակցություն:

Աժխտամեծի ընթացքում խմբի առջև դրված խնդիրները միասնաբար լուծելու անհրաժեշտության գիտակցում առաջացավ:

Ձևավորվեց բարեկիրք վարվելաձև:

Հաճի առնվեց առակերտի ինֆորմալիզմ կարծիքի, կայացրած որոշումների, միմյանց հետ ազատորեն հաղորդակցվելու իրավունքները:

Ես՝ որպէս ուսուցիչ հանդես եկա որպէս՝

- Ղեկավար
- Մասնակից
- Խորհրդատու
- Դիտող

Այսպիսով գործնականում պարզ դարձավ, որ հեֆիաթաթերապիան բարոյական խրատ է տալիս, որից երեխան կռահում է անմիջական բարոյական շեշտը:

Այսպիսով, հեֆիաթաթերապիան ճշտում, կոնկրետացնում է մարդկային բարոյական հատկանիշները, նպաստում լավագույն հատկանիշների արմատավորմանը:

Զարգացնում է իրականության հանդեպ փաստերի ու երևույթների նիշտ ընկալումը:

Օգտագործված գրականության ցանկ

1. Գ. Հ. Ղազարյան «Հեփիաթաթերապիա»:
2. Գ. Հ. Ղազարյան «Բազմաբնույթ մտածողության կիրառումը տարրական դասարաններում»:
3. Ք. Մանարյան «Փոփրերի հեփիաթը և մեծերի իրականությունը»:
4. <https://www.youtube.com/watch?v=jQeg-wDTFHg>

Հավելվածներ

